

EL PSOE MENTRE CIU REITERA EL SEU SUPORT AL GOVERN

vella història

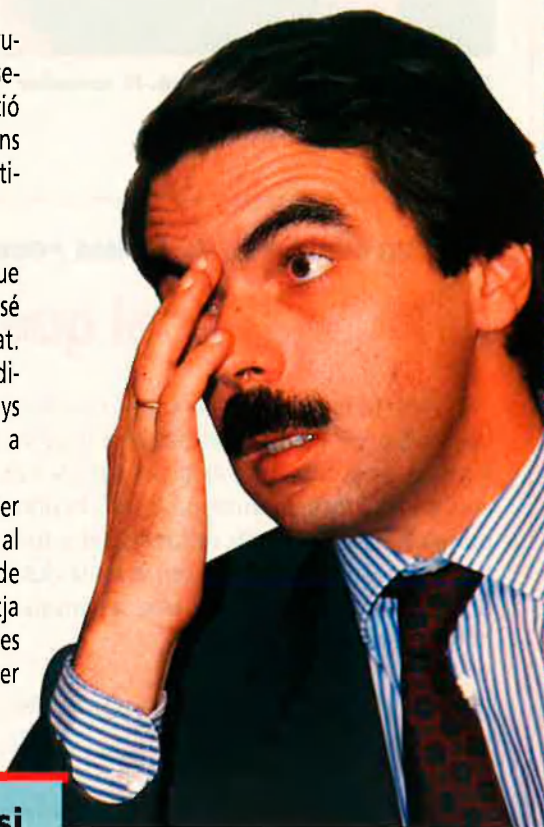
o no creure en la seua paraula. Tanmateix als tribunals comencen a acumular-se proves objectives contra els subordinats del Govern que podrien arribar a esquitxar l'executiu en un futur no gaire llunyà.

O la moció de censura?

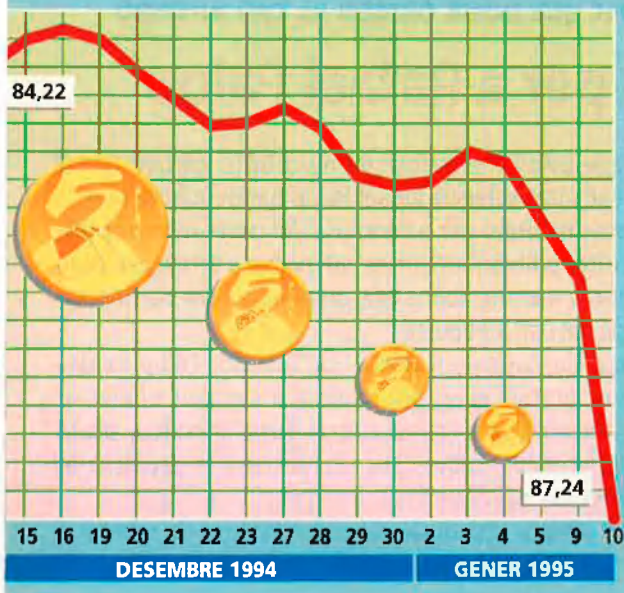
L'única manera amb què el Parlament podria recuperar el seu protagonisme seria que Aznar aconseguira convèncer els altres grups de pactar una moció de censura que portaria a la convocatòria d'eleccions avançades. Però per a això és clau que canvie l'actitud de CiU i PNB i, per ara, no sembla probable.

•Un element curiós de la situació és el mètode que ha posat la crisi al carrer. Tot ha esclatat perquè José Amedo, que en definitiva és un convicte, ha parlat. I perquè la seua paraula sembla tenir més pes i credibilitat que la del Govern. Potser perquè fa tants anys que la paternitat política dels GAL és un secret a veus que ara no resulta creïble negar-la.

I aquest fet obre la darrera de les interrogants. Per què fins ara havia funcionat el consens, pel que fa al silenci sobre la trama dels GAL, si durant tant de temps les dades a què ara es refereix Amedo, i jutja Garzón, en substància, ja eren conegudes per qui les volia buscar? Què ha canviat? Qui ha canviat? I per quin motiu?

...és reflex de la crisi

...i Aznar pot limitar-se a esperar, per a no comprometre's.

El PP troba en la borsa i en la caiguda de la pesseta els seus millors valedors

L'estratègia d'Aznar sembla clara. Esperar. El líder del PP està convençut que la posició de González ja és, a hores d'ara, indefensible i es limita a esperar que convoque eleccions. Quan arriben, el Partit Popular les guanyarà i podria ser que per majoria absoluta i tot. Les insinuacions sobre la presentació d'una moció de censura no s'han concretat i, encara que no siga descartable, tampoc sembla imminent.

Aznar ja ha aconseguit transmetre a l'opinió pública la sensació que l'economia no es recuperarà mentre el PP no estiga instal·lat a la Moncloa. I ho ha fet sense haver explicat ni una ratlla del seu programa econòmic. Però és que la seua victòria es deura més a la desfeta socialista que a la pròpia capacitat.

És evident ja que per més que alguns indicadors siguen favorables, el de l'atur per exemple, el clima de confiança econòmica ha quedat dràsticament alterat per les incerteses provocades en la vida pública. Tant la borsa com la pesseta han patit els efectes derivats de la manca de seguretat en el futur. I és pràcticament segur que això González ja no podrà remuntar-ho.

...